

عنوان مقاله:

بررسی آکوستیکی فرکانس پایه در زنان و مردان دوزبانه ترکی- فارسی

محل انتشار:

فصلنامه پازند، دوره 8، شماره 31 (سال: 1391)

تعداد صفحات اصل مقاله: 17

نویسنده:

هنگامه صالحی کوپائی - دانشجوی دکتری زبان شناسی همگانی، پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی

خلاصه مقاله:

نوشته حاضر به دنبال پاسخی به این سوال است که آیا میان مقادیر فرکانس پایه (F₀) افراد دوزبانه ترکی- فارسی در هر یک از این دوزبان تفاوت وجود دارد و در صورت وجود تفاوت، این موضوع با توجه به پارامتر جنسیت در زنان و مردان چگونه نمود پیدا می‌کند. به این منظور یازده گویشور دو زبانه ترکی- فارسی (۶ زن و ۵ مرد) بررسی شدند. هریک از گویشوران به طور مختصر درباره موضوعی به زبان فارسی سخن گفتند و سپس به زبان ترکی کدگردانی کردند. پس از آن، مقادیر فرکانس پایه در هر یک از دوزبان گویشوران استخراج و با یکدیگر مقایسه شد؛ نتایج نشان می‌دهد که در تمامی گویشوران تفاوت معنی‌داری میان مقادیر فرکانس پایه در دو زبان ترکی و فارسی وجود دارد. همچنین با توجه به پارامتر جنسیت تمایزی میان زنان و مردان مشاهده شد: در گروه مردان، همه گویشوران، دارای مقادیر فرکانس پایه بیشتر در زبان ترکی بودند؛ درحالی‌که در گروه زنان نیمی از گویشوران دارای مقادیر فرکانس پایه بیشتر در زبان فارسی و نیمی دیگر دارای مقادیر فرکانس پایه بیشتر در زبان ترکی، در مقایسه با زبان فارسی‌اند. در ادامه با استناد به این امر که هیجان بیشتر باعث افزایش مقادیر فرکانس پایه می‌شود (فون‌هویزینگر، ۱۹۹۹) و همچنین با توجه به این دیدگاه که زنان تمایل بیشتری به گونه/زبان معتبردارند (مدرسی، ۱۳۸۷: ۱۷۰) اینگونه نتیجه‌گیری می‌شود که مردان به دلیل تمایل به گونه/زبان غیرمعیار، در این گونه/زبان احساس هیجان بیشتری دارند و در نتیجه دارای فرکانس پایه بیشتری در زبان غیرمعیار نسبت به زبان معیاراند؛ درحالی‌که در زنان به دلیل گرایش بیشتر به گونه/زبان معیار نیمی از گویشوران دارای مقادیر فرکانس پایه بیشتر در زبان معیاراند. همچنین در این بررسی رابطه‌ای میان پارامترهای سن و تحصیلات از یک‌سو و بیشتر بودن فرکانس پایه در یکی از دو زبان مورد بررسی از سوی دیگر، مشاهده نمی‌شود.

کلمات کلیدی:

فرکانس پایه، دوزبانه، جنسیت، زبان فارسی، زبان ترکی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1372476>

